U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Lenky Kaniové v právní věci navrhovatele **P. Č.**, proti žalovanému: **Česká advokátní komora**, Národní 16, Praha 1, o návrhu navrhovatele na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích ve věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 6A 22/2011,

takto:

I. Městský soud v Praze **je povinen** ve věci vedené u něj pod sp. zn. 6A 22/2011 nařídit ústní jednání tak, aby se uskutečnilo nejpozději ve lhůtě **do 15. 1. 2013.**

II. Navrhovateli **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel podal u Městského soudu v Praze dne 9. 3. 2009 žalobu na ochranu proti nečinnosti ve věci poskytnutí informací žalovaným na základě žádosti ze dne 4. 12. 2008. Do doby podání návrhu na určení lhůty, který navrhovatel podal u jmenovaného soudu dne 8. 11. 2012 nebylo o žalobě rozhodnuto.

K návrhu se vyjádřila předsedkyně senátu ve věci rozhodujícího s tím, že ačkoli je věc připravena po procesní stránce k vyřízení a dle pořadí nápadu předchází uvedené žalobě tři nevyřízené věci, soud jednání dosud nenařídil, neboť rozhodující senát v současné době rozhoduje o žalobách podaných v druhé polovině roku 2008.

Nejvyšší správní soud shledal návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu městským soudem důvodný.

Podle § 174a odst. 1 zákona o soudech a soudcích, má-li účastník nebo ten, kdo je stranou řízení, za to, že v tomto řízení dochází k průtahům, může podat návrh soudu,

aby určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u kterého podle jeho názoru dochází k průtahům v řízení.

Důležitým hlediskem při posuzování průtahů v řízení je skutečnost, zda jsou průtahy způsobeny pouze státní mocí (soudem) nebo jsou zapříčiněny i samotným jednáním účastníků řízení či stěžovatele. Takové hledisko je respektováno i judikaturou Evropského soudu pro lidská práva, neboť v jeho rozhodnutích jsou rozlišovány důvody zapříčiněné postupem státu na jedné straně a postupem účastníků řízení na straně druhé. Nejvyšší správní soud již opakovaně konstatoval, že průtahy v řízení neznamenají pouze excesivní stav, kdy dochází k nečinnosti soudu, ale lze je konstatovat i tehdy, dochází-li v soudním procesu postupem soudu k neodůvodněně pomalému vyřizování věci.

Pro posouzení, zda v dané věci dochází v řízení k průtahům, je rozhodující, že žaloba byla podána v březnu 2009 a lhůta, v níž není rozhodnuto činí více než 3 roky. Taková lhůta není lhůtou v dané věci přiměřenou, a to i s ohledem na předmět řízení., kdy se jedná toliko o posouzení otázky právní stran povinnosti poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

Nejvyšší správní soud rovněž poukazuje na ust. § 56 odst. 3 soudního řádu správního, podle kterého je soud povinen rozhodnout mimo jiné rovněž o žalobách proti nečinnosti správního orgánu přednostně.

Nejvyšší správní soud na tomto místě konstatuje, že vyjádření, které městský soud předestřel, totiž že senát vyřizuje věci podle pořadí nápadu, a že v současné době jsou dokončovány spisy napadlé v době, která předcházela dni podání předmětné žaloby, dokonce v roce 2008, neobstojí. K tomuto tvrzení městského soudu Nejvyšší správní soud uvádí, že citované důvody nezpochybňuje, avšak přesto nemohou vést k vysvětlení průtahů v předmětném řízení. Odkazy na pořadí vyřizovaných věcí totiž nepředstavují důvody, které by mohly být interpretovány jinak než jako organizační problémy, které však v tomto směru nemohou jít k tíži navrhovatele. V této souvislosti lze odkázat na konstantní judikaturu Ústavního soudu, který opakovaně ve svých rozhodnutích uvádí, že *„průtahy v řízení nelze ospravedlnit obecně známou přetížeností soudů; je totiž věcí státu, aby organizoval své soudnictví tak, aby principy soudnictví zakotvené v Listině a Úmluvě, byly respektovány a případné nedostatky v tomto směru nemohou jít k tíži občanů, kteří od soudu právem očekávají ochranu svých práv v přiměřené době*“ (viz např. nález sp. zn. IV. ÚS 55/94, nález sp. zn. I. ÚS 663/01, nález sp. zn. III. ÚS 685/06, nález sp. zn. IV. ÚS 391/ 07 a další).

Nejvyšší správní soud s ohledem na složitost věci, postup účastníků řízení, kteří se žádným způsobem negativně nepodíleli na délce řízení (žalovaná se k věci vyjádřila již dne 13. 12. 2010, navrhovateli bylo přiznáno osvobození od soudních poplatků dne 31. 5. 2011, přitom jsou splněny další nezbytné procesní úkony ve věci), a na dosavadní postup soudu, dospěl k závěru o oprávněnosti podaného návrhu, a proto určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy.

Návrh byl uznán jako oprávněný, ve smyslu poslední věty ust. § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích hradí náklady řízení o něm stát. Vzhledem k tomu, že vznik

takovýchto nákladů z obsahu spisu nevyplývá a navrhovatel ani žádné náklady, které by mu v tomto řízení vznikly, neuplatnil, soud rozhodl tak, že se navrhovateli náhrada nákladů řízení nepřiznává.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (ust. § 174a odst. 9, věta druhá, zákona o soudech a soudcích).

V Brně dne 26. listopadu 2012

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu